

Spuście nam

sł.:XVIII w. mel XIX w.

1. Spu-ście nam na ziem-skie ni - wy Zba - wcę z niebios o - bło - ki. Świat prze
2. A - le Oj - ciec się zli - to - wał nad nę - dzną lu - dzi do - łą. Syn się
3. Pan - na wie - czy - sta w poko - rze wy - ro - kom się pod - da - je, I - szcza

5 grze - chy nie - szczę - śli - wy, wo - łał w nocy głę - bo - kiej; gdy wśród
chę - tnie o - fia - ro - wał, by speł - nił wie - czną wo - łą. Za - raz
się wy - ro - ki Bo - że, Sło - wo Cia - łem się sta - je. Ach, ciesz

9 prze - klęń - stwa od Bo - ga czart pa - no - wał śmierć i trwo - ga a
Ga - bry - el zstę - pu - je I Ma - ry - i to zwia - stu - je, I -
się, A - da - ma ple - mię, Zba - wi - ciel zej - dzie na zie - mię. Drżysz

13 cię - żkie prze - wi - nie - nia zam - kły bra - my - zba - wie - nia.
że z Ducha Świę - te - go po - cznie Sy - na Bo - że - go.
pie - kło, O twe mo - cy W wiecznej po - grą - ży no - cy.